

GZS, Pravna služba
pravnasluzba@gzs.si

Ljubljana, 20. 5. 2021

**ZADEVA: PRIPOMBE IN PREDLOGI SEKCIJE OPERATERJEV ELEKTRONSKIH
KOMUNIKACIJ NA OSNUTEK PREDLOGA ZAKONA O VARSTVU
OSEBNIH PODATKOV (ZVOP-2)**

ZVEZA: Javna obravnava osnutka predloga Zakona o elektronskih komunikacijah
(EVA: 2018-2030-0045)

Spoštovani,

Sekcija operaterjev elektronskih komunikacij¹ v Združenju za informatiko in, GZS (v nadaljevanju: SOEK) vam v nadaljevanju pošilja predloge in komentarje na objavljeni osnutek predloga novega Zakona o varstvu osebnih podatkov.

Pričujoče pripombe so usklajene na ravni panoge, torej vseh petih največjih operaterjev elektronskih komunikacij.

Za dodatna pojasnila smo na voljo.

I. DEL TEMELJNE DOLOČBE

1. Poglavlje Splošne določbe

7. člen (pravne podlage za obdelavo osebnih podatkov)

2. odstavek

Predlagamo, da se 2. odstavek črta.

Podredno predlagamo, da se določi prehodno obdobje v katerem je zakonodajalec dolžan uskladiti določbe predpisov, ki so podlaga za obdelavo osebnih podatkov s zahtevami

¹ Člani: A1 Slovenija, d.d., Telekom Slovenije, d.d., Telemach, d.o.o., HOT mobil, d.o.o., T-2, d.o.o.
Stran 1 od 33

tega odstavka.

Obrazložitev:

Predlog ZVOP-2 v drugem odstavku 7. člena določa, da se lahko osebni podatki v javnem in v zasebnem sektorju zaradi izvajanja zakonske obveznosti, v javnem interesu ali zaradi izvajanja javne oblasti obdelujejo v primerih iz točk c) in e) prvega odstavka ter drugega in tretjega odstavka 6. člena Splošne uredbe, če obdelavo osebnih podatkov, vrste osebnih podatkov, ki naj se obdelujejo, namen njihove obdelave in kategorije posameznikov, na katere se ti osebni podatki nanašajo, določa zakon.

Vsi zakoni, ki trenutno opredeljujejo obdelave osebnih podatkov na strani upravljavcev (npr. zakon o evidencah s področja dela, zakon o obveznih zavarovanjih v prometu itd.), ne opredeljujejo vseh zahtevanih elementov iz predlaganega drugega in petega odstavka ZVOP-2. Posledično se postavlja vprašanje ali ti zakoni še pomenijo zadostno pravno podlago za obdelavo podatkov. Vprašanje je tudi ali vsak z zakonom določen namen obdelave omogoča natančno opredelitev obdelave osebnih podatkov, saj se npr. obseg lahko sčasoma spremeni ali pa je glede na vrste zavezancev dejansko različen. Zakon mora določati namen obdelave oziroma zakonsko obveznost, ki se z obdelavo zasledujem, kar je tudi v skladu z uvodnim določilom Splošne uredbe št. 45, ki jasno določa da bi moral zakon določati namen obdelave (nato pa je jasno, da mora upravljavec ob upoštevanju načel obdelave osebnih podatkov določenih v Splošni uredbi določiti obseg potrebnih podatkov, rok hrambe, ipd.). Obenem s tem zakonodajalec ni omejen, da v primerih, ko to lahko naredi, posamezno obdelavo podatkov že v zakonu podrobneje opredeli. Da togost ureditve obdelave osebnih podatkov, ki jo prinaša navedena določba ni življenjska kažejo tudi druge določbe predloga ZVOP, ki že določajo izjeme, kdaj določb tega odstavka ni potrebno upoštevati, npr. 4. odstavek 7. člena.

V kolikor ZVOP-2 ohrani navedeno določbo, predlagamo, da se v prehodnih določbah zakonodajalca zaveže, da v določenem prehodnem obdobju z zahtevami ZVOP-2 uskladi določbe področnih zakonov, ki trenutno predstavljajo pravno podlago za obdelavo osebnih podatkov in ekskulpacijo v primeru obdelave na podlagi veljavnega zakona, ki je v nasprotju z določili ZVOP-2.

3. odstavek

Predlagamo, da se 3. odstavek črta.

Podredno predlagamo, da se besedilo spremeni, tako da se glasi:

»V javnem sektorju se lahko v skladu s prvim odstavkom tega člena obdelujejo osebni podatki posameznika, ki je podal privolitev za obdelavo svojih osebnih podatkov za enega ali več določenih namenov, na podlagi pogodbe, zaradi izvajanja zakonske obveznosti in zaradi javnega interesa ali izvajanja javne oblasti.«

Obrazložitev:

Predlog 3. odstavka 7. člena med pravnimi podlagami za obdelavo podatkov v javnem sektorju ne vključuje pogodbe, kot pravne podlage. Navedeno ni v skladu s Splošno uredbo, ki kot edino pravno podlago, ki ni primerna za obdelavo osebnih podatkov v javnem sektorju določa zakoniti interes. Prav tako pogodbo, kot pravno podlago za obdelavo osebnih podatkov v javnem sektorju pozna tudi obstoječi ZVOP-1. Z vključitvijo pogodbe med pravne podlage v tem odstavku pa določba določa isto kot 6. člen Splošne uredbe in kot taka ni potrebna.

9. člen (privolitev mladoletne osebe za uporabo storitev informacijske družbe)

1. odstavek

Predlagamo, da se v 1. odstavku briše zadnji stavek.

Obrazložitev:

V primerih, ko pogoji poslovanja izvajalca storitev informacijske družbe za uporabo posamezne storitve ali sklenitev pogodbe predpisujejo starost višjo od 15 let (ki je sicer predlagana za veljavnost soglasja mladoletne osebe) ali pogojujejo to z odobritvijo skrbnika, navedeno nima neposrednega vpliva na morebitno veljavnost soglasja in je takšna določba nesorazmerna in preveč splošna. Npr. ponudnik storitev pogojuje odobritev posla s strani skrbnika zaradi varovanja svojih in uporabnikovih ekonomskih koristi (primer.: da se zagotovi plačilo računov, ter da mladoletna oseba ne sprejme prevelikih obveznosti, sama obdelava podatkov, na podlagi soglasja pa ne posega bistveno v pravice posameznika – kot je npr. sklenitev naročniške pogodbe za storitve informacijske družbe z naročnino in soglasje za uporabo podatkov za neposredno trženje).

10. člen (Posebno varstvo osebnih podatkov umrlih posameznikov)

1. odstavek

Predlagamo, da se v 1. odstavku izbriše besedilo:«..., s smiselno uporabo Splošne uredbe.»

Obrazložitev:

Splošna uredba v Preambuli (27) jasno določa, da se Splošna uredba ne uporablja za osebne podatke umrlih oseb ter da lahko države članice določijo pravila za obdelavo osebnih podatkov umrlih oseb. V kolikor se ta del ne briše, bo upravljalec postavljen v položaj, ko bo moral presojati, katere določbe uredbe se smiselno uporabljajo v tem primeru, čeprav sama uredba določa, da tega področja ne ureja.

V kolikor se ta del ne bo izbrisal, je nujno, da zakonodajalec jasno opredeli, katere določbe Splošne uredbe se smiselno uporabljajo pri urejanju tega področja.

3. odstavek

Predlagamo, da se kategorije posameznikov, ki so upravičene do prejema osebnih podatkov umrlega posameznika tj. »zakoncu, zunajzakonskemu partnerju ter partnerju v z njima izenačeni skupnosti, otrokom ali staršem ali dedičem» zamenja s kategorijo posameznikov, kot je določena v ZVOP-1, tj. "osebi, ki je po zakonu, ki ureja dedovanje, njegov zakoniti dedič prvega ali drugega dednega reda".

Obrazložitev:

V predlogu 3. odstavka 10. člena ni določeno, na kakšen način bodo posamezni upravičenci dokazovali razmerje z umrlim posameznikom. Primeroma izpostavljam, na kakšen način bo upravljalec lahko presojal in posameznik lahko dokazoval ali je bil posameznik, ki je podal zahtevo za dostop do podatkov, z umrlim posameznikom v zunajzakonski zvezi.

V kolikor se kategorije podatkov ne bodo spremenile, predlagamo, da se z vidika pravnega varstva (upravljalca in posameznika) jasno opredeli, na kakšen način posamezni upravičenec lahko dokaže razmerje z umrlim posameznikom.

Hkrati predlagamo, da se v določbi 3. odstavka 10. člena doda "če za uporabo osebnih podatkov izkaže pravni interes", saj lahko gre za zelo intimne osebne podatke (zadnje klicane številke), zato bi bilo smiselno, da je potrebno izkazati pravni interes za pridobitev osebnih podatkov.

4. odstavek

Predlagamo, da se na koncu odstavka doda naslednje besedilo:

»..., če umrli posameznik ni pisno prepovedal posredovanja podatkov za tovrstne namene.«

Obrazložitev:

S to dodatno določbo se bomo izognili morebitnim situacijam, ko je umrli posameznik prepovedal posredovanje podatkov za ta namen obdelave, hkrati pa zakon dovoljuje posredovanje podatkov za ta namen obdelave. V kolikor se ta določba ne doda, bo lahko upravljalec postavljen v položaj, ko bo skladno z določbo zakona primoran posredovati podatke, kljub izrecni prepovedi posameznika.

11. člen (varstvo in obdelava osebnih podatkov o odločitvah o kazenskih obsodbah ter o kaznovanjih za prekrške)

1. odstavek

Predlagamo, da se 1. odstavek dopolni tako da se vstavi podčrtano besedilo in briše prečrtano besedilo, tako, da se glasi:

»(1) Podatki o vpisu ali izbrisu v ali iz kazenskih evidenc in prekrškovnih evidenc ter prenosi teh podatkov se obdelujejo ~~obravnavajo~~ kot posebne vrste osebnih podatkov v skladu s prvim in drugim odstavkom 9. člena Splošne uredbe ali če tako določa drug zakon«

Obrazložitev:

9. člen Splošne uredbe v 1. odstavku določa specifične namene obdelave posebnih vrst osebnih podatkov, zakon države članice pa lahko v skladu z 10. členom Splošne uredbe določi tudi druge namene obdelave teh podatkov. Tudi Slovenski zakoni tako določajo namene obdelave teh podatkov, ki niso nujno zajeti v 2. odstavku 9. člena splošne uredbe (npr. pogoj za pridobitev dovoljenja za dostop do tajnih podatkov je po Zakonu o tajnih podatkih tudi nekaznovanost, ...).

2. poglavje

Postopek pred upravljavcem in obdelovalcem

15. člen (obravnava zahtevkov posameznika v javnem in zasebnem sektorju)

Predlagamo brisanje celotnega člena.

Obrazložitev:

Splošna uredba ne predvideva obličnosti beleženja obravnave zahtevkov. To je prepuščeno v presojo upravljalcu, na kakšen način bo tovrstne zahteve beležil. V nacionalnem zakonu se razširjajo obveznosti upravjalca, kar Splošna uredba ne predvideva. Določba 15. člena ZVOP-2 je, glede na določila Splošne uredbe, ki se uporabljajo neposredno, nepotrebna in ustvarja zmedo pri razumevanju obveznosti upravjalca.

Splošna uredba namreč določa, da upravljalec odgovori na zahtevo posameznika, na katerega se nanašajo osebni podatki, brez nepotrebnega odlašanja in najpozneje v enem mesecu in da v primeru, ko ne namerava izpolniti take zahteve, to utemelji.

Obveznost upravjalca, da posameznika obvesti o pravici do vložitve pritožbe pri nadzornem organu, je določena v 13. in 14. in 15. členu Splošne uredbe. Splošna uredba ne določa, niti ne prepušča v določitev nacionalnim zakonom, na katerem mestu je potrebno posameznika s to pravico seznaniti.

16. člen (dodatne sestavine odločbe)

3. odstavek

Predlagamo, da se v 3. odstavku doda podčrtano besedilo, tako da se glasi:

»(3) Odločba iz prejšnjega odstavka tudi ne obsega navedb, s katerimi bi se potrdilo ali zanikalo posredovanje podatkov ali izvajanje ali neizvajanje prikritih preiskovalnih ukrepov iz zakona, ki ureja kazenski postopek, zakona, ki ureja Slovensko obveščevalno-varnostno agencijo ali zakona, ki ureja obrambo.«

Obrazložitev:

Tudi Zakon o kazenskem postopku vključuje določbe o omejitvi seznanitve posameznikov glede zahtev za posredovanje podatkov oziroma izvajanja prikritih preiskovalnih ukrepov.

17. člen (zaračunavanje stroškov)

1. odstavek

Predlagamo, da se besedilo 1. odstavka dopolni tako, da se glasi:

(1) Informacije, sporočila, odgovori in ukrepanja upravljavca ali obdelovalca iz III. Poglavja Splošne uredbe ter glede izvajanja pravic iz tega ali drugega zakona se zagotavljajo brezplačno. Za dodatne kopije, ki jih zahteva posameznik, na katerega se nanašajo osebni podatki, lahko upravljalec zaračuna razumno pristojbino ob upoštevanju upravnih stroškov.

Obrazložitev:

Dopolnitev je potrebna z namenom uskladitve z določbo Splošne uredbe. Določba 3. točke 15. člena Splošne uredbe namreč določa, da upravljalec zagotovi kopijo osebnih podatkov, ki se obdelujejo. Za dodatne kopije, ki jih zahteva posameznik, pa zaračuna razumno pristojbino ob upoštevanju upravnih stroškov.

2. odstavek

Predlagamo da se besedilo 2. odstavka spremeni tako, da se glasi:

»(2) Kadar so zahtevki posameznika, na katerega se nanašajo osebni podatki, očitno neutemeljeni ali pretirani, zlasti ker se zahtevki ponavljajo, lahko upravljavec ali obdelovalec, za ugoditev zahtevku zaračuna materialne stroške posredovanja informacij, sporočil, odgovorov oziroma izvajanja zahtevanega ukrepanja oziroma zahtevke zavrne.«

Obrazložitev:

Predlagamo uskladitev z GDPR, saj je vsebina nasprotujoča in nerazumljiva. Predlog zakonskega besedila se glasi:

»Kadar so zahtevki posameznika, na katerega se nanašajo osebni podatki, očitno neutemeljeni ali pretirani, zlasti ker se zahtevki ponavljajo, lahko upravljavec ali obdelovalec, kljub temu zahtevku ugotovi, če je po vsebini utemeljen, in posamezniku zaračuna razumne stroške, pri čemer upošteva materialne stroške posredovanja informacij, sporočil, odgovorov oziroma izvajanja zahtevanega ukrepanja.«

V 12. členu GDPR pa je določeno :

Informacije, zagotovljene na podlagi členov 13 in 14, ter vsa sporočila in ukrepi, sprejeti na podlagi členov 15 do 22 in 34, se zagotovijo brezplačno. Kadar so zahteve posameznika, na katerega se nanašajo osebni podatki, očitno neutemeljene ali pretirane zlasti ker se ponavljajo, lahko upravljavec: (a) zaračuna razumno pristojbino, pri čemer upošteva upravne stroške posredovanja informacij ali sporočila ali izvajanja zahtevanega ukrepa, ali (b) zavrne ukrepanje v zvezi z zahtevo. Upravljavec nosi dokazno breme, da je zahteva očitno neutemeljena ali pretirana.

Uredba torej ne predvideva, da upravljavec ugotovi »očitno neutemeljenemu ali pretiranemu zahtevku« ker je po vsebini utemeljen, ampak predvideva zaračunavanje razumne pristojbine posredovanja informacij oziroma sporočila.

4. odstavek

Predlagamo, da se 4. odstavek preoblikuje tako, da se glasi:

»(4) Minister, pristojen za pravosodje, po predhodnem mnenju nadzornega organa, s Pravilnikom določi metodologijo za zaračunavanje stroškov iz drugega odstavka tega člena ter iz tretjega odstavka 15. člena Splošne uredbe glede dodatnih kopij osebnih podatkov.«

Obrazložitev:

Preoblikovanje 4. odstavka 17. člena predlagamo, ker menimo, da je ustrežnejše, da se v aktu, ki ga bo sprejel minister za pravosodje, opredeli le način oziroma metodologija zaračunavanja stroškov, ki jih bodo obdelovalci ali upravljavci zaračunavali posameznikom v primerih iz drugega odstavka 17. člena ter iz tretjega odstavka 15. člena Splošne uredbe. Višino vseh stroškov, ki bi obdelovalcem ali upravljavcem nastali v teh primerih je namreč nemogoče vnaprej predvideti. Upravljavci in obdelovalci bi bili postavljeni v nezavidljiv položaj v primerih, ko bi jim stroški zaradi ravnanj, izvedenih na podlagi pretiranih zahtev posameznikov, nastali, vendar slednjih ne bi bilo možno prevalliti na posameznika, ker tak strošek v aktu ministra za pravosodje ne bi bil predviden. Primerno je tudi, da se v določbi opredeli tudi akt, s katerim bodo določena pravila zaračunavanja.

5. odstavek

Predlagamo, da se 5. odstavek preoblikuje tako, da se nov odstavek glasi:

»(4) Upravljavec ali obdelovalec cenik o stroških, izdan na podlagi Pravilnika iz predhodnega odstavka, objavi na svoji spletni strani. V tem ceniku upravljavec in obdelovalec določi tudi ceno stroškov tehnične izvedljivosti prenosljivosti osebnih podatkov po 20. členu Splošne uredbe. Če upravljavec ali obdelovalec ugotovi, da bodo zaradi ravnanja skladno z zahtevki po 2. odstavku tega člena ali zaradi tehnične izvedljivosti prenosljivosti osebnih podatkov po 20. členu Splošne uredbe nastali stroški, ki bi jih moral plačati posameznik, posameznika o tem vnaprej obvesti. Iz navedenega obvestila mora izhajati, da bo posameznik prejel informacije oziroma odgovor na zahtevek oziroma da bodo njegovi osebni podatki prenešeni, če bo plačal stroške iz cenika, informacija o višini stroška ter poziv, da naj upravljavcu ali obdelovalcu pisno sporoči, ali bo navedene stroške plačal, ali podano zahtevo umika. V primeru, da posameznik sporoči, da ne pristane na plačilo stroškov oziroma da podan zahtevek umika ali v kolikor na obvestilo ne odgovori, upravljavec ali obdelovalec zavrne ukrepanje v zvezi s podanim zahtevkom.«

Obrazložitev:

Splošna uredba ne določa, da mora upravljavec ali obdelovalec posameznika vnaprej obvestiti, v kolikor ugotovi, da bodo nastali stroški, vezani na zahteve, ki jih uveljavlja posameznik po III. Poglavju Splošne uredbe. Takšna določba bi pomenila za upravljavce in obdelovalce nesorazmerno breme. Strinjamo se, da bi posamezniki morali biti obveščeni o stroških, ki bi jih bili zavezani plačati upravljavcu ali obdelovalcu zaradi ravnanja skladno s podanim zahtevkom, če je nejasno ali bodo stroški sploh nastali. Po trenutnem predlogu zakona bi morali upravljavci in obdelovalci posameznike vnaprej obveščati v vseh primerih zaračunavanja stroškov, torej tudi v primerih, ko je iz zahtevka posameznika jasno, da je nastanek stroškov neizogiben (npr. stroški dodatnih kopij). Zaradi navedenega predlagamo, da bi obveznost vnaprejšnjega obveščanja ostala le v primerih, ko so zahtevki posameznika, na katerega se nanašajo osebni podatki, očitno neutemeljeni ali pretirani, zlasti ker se ponavljajo, ter v primerih, ko bi stroški nastali zaradi ravnanja skladno z zahtevo, podano po 20. členu Splošne uredbe. Zgolj v primerih iz predhodne povedi je šele po presoji okoliščin konkretnega primera možno presoditi ali je obravnavan zahtevek takšen, da bi stroški zaradi ravnanja skladno s takšno zahtevo posameznika sploh nastali ter kakšni bi bili.

6. odstavek

Predlagamo, da se celoten 6. odstavek črta.

Obrazložitev:

Brisanje 6. odstavka predlagamo, ker iz Splošne uredbe ne izhaja, da strošek tehnične

izvedljivosti prenosljivosti osebnih podatkov po 20. členu Splošne uredbe nosi upravljavec ali obdelovalec. Menimo, da prealitev navedenega stroška na gospodarski subjekt za slednjega pomeni dodatno nepotrebno finančno breme. Ravnanje upravljavca ali obdelovalca na podlagi zahtevka po 20. členu Splošne uredbe je v korist posameznika. V kolikor bi takšno ukrepanje za upravljavca ali obdelovalca pomenilo prekomeren vložek (potreba po angažiranosti večjega števila zaposlenih; prenosljivost, ki terja obravnavo, ki je daljša ali bolj obširna od običajne ipd.) je utemeljeno, da bi posameznik sam nosil stroške, ki bi v tem primeru upravljavcu ali obdelovalcu nastali. V izogib dvomu pa seveda velja, da se ti stroški posamezniku ne bi zaračunali v primerih, ko bi bila tehnična izvedba prenosljivosti običajna in posledično za upravljavca ali obdelovalca ne bi pomenila nastanka izrednih stroškov.

3. poglavje

Varnost osebnih podatkov in ocena učinka

22. člen (vodenje dnevnikov)

Predlagamo, da se 22. člen črta.

Podredno pa predlagamo, da se 22. člen spremeni, tako da se glasi:

»(1) Zaradi učinkovitejšega izvajanja 2. oddelka IV. poglavja Splošne uredbe upravljavci in obdelovalci, kadar to določa zakon, ali kadar ob upoštevanju 32. člena Splošne uredbe presodijo, da to tveganja, ki jih prinaša obdelava osebnih podatkov zahtevajo, vodijo dnevnik obdelave o naslednjih dejanjih obdelave osebnih podatkov v avtomatiziranih sistemih obdelave osebnih podatkov:

- 1. zbiranje;*
- 2. spreminjanje;*
- 3. vpogled;*
- 4. razkritje, vključno s prenosi;*
- 5. povezovanje;*
- 6. izbris,*
- 7. druga dejanja obdelave, ki jih določa zakon.*

(2) Dnevnik obdelave iz prejšnjega odstavka vsebuje datum in čas obdelave, identifikacijo osebe, ki je izvedla dejanje obdelave. Dodatne vsebine dnevnika obdelave določi upravljavec ob upoštevanju ocene učinka ali analize tveganj.

(3) Dnevnik obdelave se uporablja le za preverjanje pravilnosti obdelave s strani upravljavca oziroma obdelovalca, zakonitosti obdelave s strani nadzornega organa ali drugih pristojnih organov, zagotavljanje celovitosti in varnosti osebnih podatkov, sodelovanja s strankami, odpravljanje napak v delovanju informacijskega sistema ter za izvajanje uradnih postopkov, določenih z zakonom.

(4) Upravljavec in obdelovalec nadzornemu organu na njegovo zahtevo omogočita dostop do dnevnika obdelave.

(5) Vsebina dnevnika obdelave se hrani najmanj šest mesecev od nastanka posameznega dnevniškega zapisa, oziroma za obdobje, ki je sorazmerno glede na tveganj, ki jih obdelava prinaša, če drug zakon ne določa drugače.«.

Obrazložitev:

Predlagani 22. člen za specifično določene primere obdelave osebnih podatkov uvaja obvezno hrambo revizijske sledi obdelave osebnih podatkov, ki jih mora voditi in hraniti upravljavec, z določeno vsebino in rokom hrambe. Predlagana določba to obveznost za te primere obdelave osebnih podatkov vpeljuje ne glede na naravo, obseg, okoliščine, namen obdelave ali tveganja za pravice in svoboščine posameznikov v vsakem posameznem primeru. Kot taka omogoča in določa le eno pravo rešitev, kar je v neposrednem nasprotju z izhodišči, zahtevami in načeli na tveganjih temelječega (t.i. risk based approach) varovanja osebnih podatkov, ki ga predvideva in zahteva Splošna uredba. Predlagana določba in njene zahteve tako obdelovalce osebnih podatkov za katere bo veljala – to pa so tudi podjetja s sedežem v Sloveniji postavlja v podrejen položaj nasproti podjetjem iz drugih držav EU. Določba, ki v predpisanih primerih, pri vpeljavi in uporabi varnostnih ukrepov, ne omogoča presoje tveganj, ki jih predvidena obdelava prinaša je še posebej omejujoča pri razvoju in vpeljavi novih storitev, saj pri tem postavlja velike vstopne ovire. Menimo, da je določba, ki ne omogoča upoštevanja in presoje tveganj nesorazmerna in pretirano omejujoča, zato predlagamo njeno brisanje. V obrazložitvi predloga zakona je navedeno, da se predmetno določbo predlaga za to, da »daje pravno podlago za vzpostavitev in hrambo dnevniških zapisov (dnevnik obdelave) in za njegovo uporabo«. Upravljavci in obdelovalci osebnih podatkov že danes v primerih, kjer presodijo, da je glede na tveganja to potrebno, vzpostavijo in vodijo ustrezne revizijske sledi in imajo za to že danes ustrezno pravno podlago, tako, da tudi s tega vidika predlagana določba ni potrebna.

V kolikor se predlagana določba v zakonu ohrani pa predlagamo, da se uskladi s Splošno uredbo, tako, da se pri tem ali je vodenje dnevnikov, kot jih predlaga, upošteva pristop, ki temelji na tveganjih. Nabor podatkov, ki naj ga vsebuje dnevnik prav tako glede na postopke obdelave podatkov in tveganja oblikuje upravljavec oziroma obdelovalec podatkov, v zakonu je smiselno določiti le minimalni nabor podatkov, da tu še lahko govorimo o dnevniku obdelave/revizijski sledi. Podatki v dnevnikih dostopov oziroma revizijskih sledi se uporabljajo tudi v internih postopkih preverjanja ravnanja z osebnimi podatkih, ki jih izvajajo upravljavci in obdelovalci osebnih podatkov. Dodatno, v primerih kjer so ocenili, da je to glede na tveganja potrebno, upravljavci in obdelovalci osebnih podatkov danes hranijo revizijske sledi tudi za obdobje daljše od 2 let. Zato v primeru, da se predlagana določba ohrani predlagamo, da se določi spodnja meja hrambe revizijskih sledi in ne končni rok, pri čimer menimo, da je le ta lahko tudi krajša od 2 let in predlagamo 6 mesecev. 2 letni rok npr. prav tako ni usklajen z drugimi predpisi iz katerih

izhajajo primerljive obveznost (npr. operaterji o odzivanju na zahteve pristojnih organov za vodijo triletno neizbrisno evidenco). Pravilo, ki ga za hrambo revizijskih sledi postavlja zadnji stavek 4. odstavka mogoča kopičenje izjem in nesorazmerno zapleta načine implementacije vodenja in hrambe zahtevanih podatkov brez neke utemeljene obrazložitve (npr. operater isti dan prejme in izvrši dve utemeljeni in pravilni zahtevi organov za posredovanje osebnih podatkov – pri prvi zahtevi ni prepovedi seznanjanja posameznikov z zahtevo – podatki o dostopu bi se morali hraniti 2 leti, pri drugi zahtevi je prepoved seznanjanja posameznikov za 2 leti – podatki o dostopu bi se morali hraniti 4 leta). Hramba revizijskih sledi bi morala imeti enostavna pravila brez kopičenja izjem, saj le te zapletejo izvedbo kar poveča tako stroške le te kot tudi možnost napak, s čimer revizijske sledi izgubijo bistveno lastnost – zaupanje v njihov integriteto in pravilnost. V vsakem primeru bo predlagana določba pred upravljavce in obdelovalce postavila nove zahteve, kjer je za njihovo izpolnjevanje potrebno ustrezno prilagoditi informacijske sisteme, zato za njeno uveljavitev predlagamo ustrezno prehodno obdobje.

23. člen (varnost osebnih podatkov na področju posebnih zbirk)

Predlagamo črtanje 23. člena.

Podredno predlagamo korekcijo prvega odstavka, in sicer, da se dopolni, kar je podčrtano, in črta, kar je prečrtano, tako, da se spremenjen odstavek po novem glasi:

“(1) Za obdelave osebnih podatkov v javnem sektorju:

- 1. določenih v zakonih, ki urejajo centralni register prebivalstva, prijavo prebivališča, finančno upravo, državljanstvo, Slovensko obveščevalno-varnostno agencijo, obrambo, zbirke podatkov s področja zdravstvenega varstva, področja obveznega zdravstvenega zavarovanja, uveljavljanju pravic iz javnih sredstev ter kazenskih in prekrškovnih evidenc, ali*
- 2. kadar se na podlagi zakonov obdelujejo osebni podatki več kot 100.000 posameznikov, ali*
- 3. kadar upravljavec ali obdelovalec obdeluje predvsem posebne vrste osebnih podatkov, ali*
- 4. kadar se v zbirki obdeluje posebne vrste osebnih podatkov več kot 10.000 posameznikov, ali*
- ~~5. v zasebnem sektorju, kadar se obdelujejo osebni podatki več kot 200.000 posameznikov,~~*

veljajo posebni ukrepi iz tega člena, s katerimi se dodatno zagotavljata varnost in tajnost osebnih podatkov.”

Obrazložitev:

V zvezi s primarnim predlogom spremembe, tj. brisanjem določbe, navajamo, da je določba 23. člena v neskladju s Splošno uredbo. S tem členom se uvaja nova kategorija

»posebne zbirke« osebnih podatkov. Splošna uredba ne pozna termina »posebne zbirke«, teh ne ureja, niti ne predvideva vzpostavitve takih zbirk. Iz določbe 23. člena ni jasno, kaj je namen vzpostavitve takšnih zbirk, niti kaj mora ta zbirka vsebovati in na kakšen način se mora voditi.

Določbe v 23. členu so nejasne in nedoločne (primeroma navajamo razmerje med 2. in 5. točko 1. odstavka 23. člena – v katero točko se uvrščajo upravljavci v zasebnem sektorju, ki obdelujejo podatke več kot 200.000 posameznikov ter hkrati te podatke obdelujejo na podlagi zakona). Iz samega poimenovanja zbirk ni jasno ali se določba 23. člena nanaša na posebne vrste osebnih podatkov, po definiciji Splošne uredbe ali velja splošno za vse osebne podatke.

V nacionalnem zakonu se tako v nasprotju s Splošno uredbo uvajajo nove zahteve, ki nalagajo upravljalcem nepotrebne dodatne obveznosti. Zahteve, glede varovanja osebnih podatkov, kot so predvidene v tem zakonu, pa veljajo enako za vse osebne podatke, ne glede na vrsto in obseg obdelave, z izjemo posebnih vrst osebnih podatkov, kot to določa Splošna uredba.

Namen Splošne uredbe, kot določa v 1. členu, je določitev pravil o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov in pravila o prostem pretoku osebnih podatkov. Splošna uredba varuje temeljne pravice in svoboščine posameznikov ter zlasti njihovo pravico do varstva osebnih podatkov. Skladno z določbo 1. člena Splošne uredbe je nelogična in neskladna določba v 2. odstavku 23. člena, ki določa:« (2) Osebne podatke iz zbirk iz prejšnjega odstavka se sme obdelovati le tako, da se sistemsko onemogoča razkritje nepoklicanim osebam in stalno preprečuje škodo varnosti, interesom Republike Slovenije ali človekovim pravicam in svoboščinam posameznikov, na katere se podatki nanašajo.« Namen Splošne uredbe je varovanje temeljnih pravic in svoboščin posameznikov in nikakor ne varnosti in interesov nacionalnih držav.

Splošna uredba v 30. členu določa vzpostavitev Evidenc dejavnosti obdelave in ne predvideva hkrati vzpostavitve tudi »posebnih zbirk« osebnih podatkov. Splošna uredba ne daje diskrecijske pravice za vzpostavitev tovrstnih zbirk, zato predlagamo brisanje tega člena.

Skladno s tem komentarjem, predlagamo popravek določb v nadaljevanju predloga zakona, ki se nanašajo na »posebne zbirke«.

V zvezi s podrednim predlogom, ki naj se upošteva v kolikor naslovni organ ne bo sledil našemu primarnemu predlogu po brisanju celotnega člena, opozarjamo na nedoslednost med določbo prvega odstavka 23. člena in obrazložitvijo, ki se nanaša na naveden odstavek v zadnjem delu dokumenta, tj. predloga ZVOP-2. V zadnji povedi prvega odstavka besedila, vezanega na 23. člen, na strani 78, je namreč navedeno, da člen velja za javni sektor. Člen 23, vsaj za zasebni sektor, glede varstva obdelave osebnih podatkov, ne določa ničesar, kar ne bi urejala že Splošna uredba. Iz vseh navedenih razlogov tako

predlagamo, da se prvi odstavek 23. člena spremeni na način, da velja le za javni sektor ter se tako točka 5. briše. Posledično naj se v ostalih odstavkih člena 23 navedba »iz 1. do 4. točke prvega odstavka« nadomesti z besedilom »iz prvega odstavka«.

24. člen (ocena učinka glede obdelav osebnih podatkov)

V zvezi s 24. členom podajamo tri predloge sprememb, katere naj naslovni organ obravnava in o njih odloča po zaporedju, kot le-to izhaja iz nadaljevanja.

Primarno predlagamo, da se v 24. členu beseda/besede »upravljavec«, »upravljavec ali obdelovalec« in »upravljavec oziroma obdelovalec« nadomestijo z besedama »predlagatelj zakona«.

Obrazložitev k primarnemu predlogu spremembe 24. člena:

Predlagana določba določa obveznost izvedbe ocene učinkov glede obdelave osebnih podatkov v primeru, kadar se le ta »...v skladu z drugim odstavkom 7. člena tega zakona določa z zakonom«. Kadar obdelavo osebnih podatkov določa zakon je pričakovano in primerno, da oceno učinka glede z zakonom zahtevane ali predpisane obdelave osebnih podatkov opravi predlagatelj zakona v sklopu zakonodajnega postopka. Upravljavec ali obdelovalec, ki mu zakon nalaga obveznost obdelave osebnih podatkov za določen namen ne mora izvesti ocene učinkov oziroma tudi, če jo izvede bo le ta le »pro forma« (npr. ocena sorazmernosti bo skrajno enostavna: obdelujemo ker tako nalaga zakon) in brez vsebinskih opredelitev. To je tudi povsem logično - upravljavec oziroma obdelovalec tu nima možnosti, da bi glede obdelave podatkov sprejel kakšno bistveno odločitev – to je naredil že zakonodajalec.

Podredno predlagamo, da se prvi in drugi odstavek 24. člena združita, ostali odstavki pa se preštevilčijo, pri čemer se naredijo tudi popravki, kot sledi:

»(1) Kadar bi lahko obdelava osebnih podatkov, ki se v skladu z drugim odstavkom 7. člena tega zakona določa z zakonom, zlasti pa kadar gre v tem primeru za uporabo novih tehnologij ali ob upoštevanju narave, obsega, okoliščin oziroma namena obdelave osebnih podatkov večjega števila posameznikov, na katere se nanašajo osebni podatki, ali povzročila veliko tveganje za človekove pravice in temeljne svoboščine posameznikov, mora upravljavec pred začetkom obdelave opraviti oceno učinka predvidenih dejanj obdelave na varstvo osebnih podatkov v skladu s 35. členom Splošne uredbe.

(2) ~~P~~predlagatelj zakona ~~mora~~ pripraviti predhodno oceno učinka ~~iz prejšnjega odstavka~~, še preden je predlog zakona dostopen javnosti in jo v seznanitev posreduje pooblaščenim osebam za varstvo podatkov in nadzornemu organu. V teh primerih predlagatelj izvede tudi predhodno posvetovanje iz 36. člena Splošne uredbe.

»(2) Pred obdelavo podatkov v zbirkah iz prvega odstavka prejšnjega člena upravljavec iz javnega sektorja izdelava oceno učinka obdelav osebnih podatkov, ki poleg sestavin, ki jih

določa Splošna uredba, določenih v prvem odstavku vsebuje tudi možne škodljive posledice za varnost države, vključno z njenimi političnimi ali gospodarskimi koristmi, če bi bili podatki iz zbirke razkriti nepooblaščenim osebam ter pripravi ustrezne ukrepe za zmanjšanje tveganja. Oceno učinka posreduje nadzornemu organu, pristojnemu organu za varovanje tajnih podatkov in pristojnemu nacionalnemu organu za informacijsko varnost.

(3) Za izdelavo in posodobitev ocene učinka ter za izvajanje ukrepov za zmanjšanje tveganj iz prejšnjega odstavka je odgovoren predstojnik ali vodstveni organ upravljavca ali obdelovalca.

(4) Na podlagi ocene učinka iz tretjega odstavka tega člena nadzorni organ izda mnenje glede obdelave osebnih podatkov, glede katerega se morata upravljalec oziroma obdelovalec opredeliti v roku, ki ga določi nadzorni organ in navesti rešitve, ki zagotavljajo varnost obdelave. ”

Spremenjen člen po podrednem predlogu spremembe 24. člena se tako glasi:

»(1) Kadar bi lahko obdelava osebnih podatkov, ki se v skladu z drugim odstavkom 7. člena tega zakona določa z zakonom, zlasti pa kadar gre v tem primeru za uporabo novih tehnologij ali ob upoštevanju narave, obsega, okoliščin oziroma namena obdelave osebnih podatkov večjega števila posameznikov, na katere se nanašajo osebni podatki, ali povzročila veliko tveganje za človekove pravice in temeljne svoboščine posameznikov, mora predlagatelj zakona pripraviti predhodno oceno učinka, še preden je predlog zakona dostopen javnosti in jo v seznanitev posreduje pooblaščenim osebam za varstvo podatkov in nadzornemu organu. V teh primerih predlagatelj izvede tudi predhodno posvetovanje iz 36. člena Splošne uredbe.

(2) Pred obdelavo podatkov v zbirkah iz prvega odstavka prejšnjega člena upravljavec iz javnega sektorja izdela oceno učinka obdelav osebnih podatkov, ki poleg sestavin, ki jih določa Splošna uredba, vsebuje tudi možne škodljive posledice za varnost države, vključno z njenimi političnimi ali gospodarskimi koristmi, če bi bili podatki iz zbirke razkriti nepooblaščenim osebam ter pripravi ustrezne ukrepe za zmanjšanje tveganja. Oceno učinka posreduje nadzornemu organu, pristojnemu organu za varovanje tajnih podatkov in pristojnemu nacionalnemu organu za informacijsko varnost.

(3) Za izdelavo in posodobitev ocene učinka ter za izvajanje ukrepov za zmanjšanje tveganj iz prejšnjega odstavka je odgovoren predstojnik ali vodstveni organ upravljavca ali obdelovalca.

(4) Na podlagi ocene učinka iz tretjega odstavka tega člena nadzorni organ izda mnenje glede obdelave osebnih podatkov, glede katerega se morata upravljalec oziroma obdelovalec opredeliti v roku, ki ga določi nadzorni organ in navesti rešitve, ki zagotavljajo varnost obdelave.«

Obrazložitev k podrednemu predlogu spremembe 24. člena: Predlog dopolnitve prvega odstavka »v tem primeru« podajamo, ker želimo, da se jasno opredeli, da prvi odstavek velja le v primeru, ko se nova obdelava predpiše z zakonom. Iz obrazložitve izhaja, da je predlagatelj zakona imel v mislih, da se v ZVOP-2 napiše, da mora upravljavec izvesti oceno učinka tako v primeru, ko se nova obdelava podatkov določa z zakonom, kot tudi kadar se uvaja nova obdelava, ki sicer ni nujno določena z zakonom, če se osebni podatki obdelujejo z uporabo novih tehnologij, ali ob upoštevanju določenih lastnosti obdelave (narava, obseg, okolščine...). Menimo, da je odveč zapis, da mora upravljavec izvesti oceno učinka v primerih, ko se obdelava ne izvaja po zakonu, če zaradi obdelave obstaja veliko tveganje za pravice in svoboščine posameznikov. Navedeno namreč izhaja že iz prvega odstavka 35. člena Splošne uredbe in tako pomeni nepotrebno podvajanje. Predlagamo torej, da se prvi odstavek jasno nanaša le na primere, ko se nova obdelava določa z zakonom. Ker na tak način predlagana korekcija prvega odstavka in obstoječi drugi odstavek urejata isto situacijo, predlagamo združitev prvih dveh odstavkov v enega. Tretji odstavek naj velja zgolj za javni sektor, saj ima obdelava osebnih podatkov zlasti v tem sektorju lahko škodljive posledice za varnost države. Navajali smo že, da je namen Splošne uredbe varovanje temeljnih pravic in svoboščin posameznikov in nikakor ne varnosti in interesov nacionalnih držav, zato nasprotujemo, da bi naveden člen veljal za zasebni sektor. Poudarjamo tudi, da gospodarski subjekt ne more relevantno ocenjevati škodljivih posledic za varnost države, zato naj navedeno velja le za subjekte javnega sektorja. V tretjem odstavku predlagamo tudi popravek »*ki poleg sestavin, ki jih določa Splošna uredba, določenih v prvem odstavku*«, saj prvi odstavek 24. člena ne določa nobenih sestavin ocene učinka, jih pa določa Splošna uredba.

Podpodredno predlagamo, korekcijo tretjega odstavka 24. člena, in sicer tako, da se spremenjen odstavek glasi:

»(3) Upravljavec, ki opravlja obdelavo podatkov v zbirkah iz prvega odstavka prejšnjega člena, pred obdelavo podatkov izvede oceno učinka, če so podane okoliščine iz prvega odstavka 35. člena Splošne uredbe. V kolikor oceni, da obstaja možnost, da bodo zaradi obdelave teh podatkov nastale škodljive posledice za varnost države, če bi bili podatki iz zbirke razkriti nepooblaščenim osebam, o navedenem obvesti nadzorni organ, pristojen organ za varovanje tajnih podatkov in pristojen nacionalni organ za informacijsko varnost. V primeru iz predhodne povedi navedenim organom hkrati z obvestilom posreduje tudi oceno učinka, izvedeno po določbah Splošne uredbe, in navedena organa zaprosi za izvedbo analize tveganja za varnost države ter za izdelavo priporočila glede ukrepov, ki naj se jih kot upravljavec posluži za zmanjšanje tveganj, vezanih na varnost države.»

V primeru upoštevanja podpodrednega predloga, predlagamo, da se obstoječi 4. in 5. odstavek brišeta, saj sta že zajeta v korigiranem 3. odstavku.

Obrazložitev k podpodrednemu predlogu - sprememba tretjega odstavka 24. člena: Ugotavljamo, da tretji odstavek 24. člena predloga ZVOP-2 upravljavcem, ki obdelujejo

osebne podatke iz 23. člena, nalaga več obveznosti, kot to velja po Splošni uredbi. Navedeni upravljavci so namreč zavezani izvesti oceno učinka, četudi okoliščine iz prvega odstavka 35. člena ne bi bili podane. Podpodredni predlog tako podajamo na način, da bi tudi ti upravljavci morali izvesti oceno učinka le v primeru, ko bi bili pogoji iz Splošne uredbe podani. V kolikor bi takšen upravljavec ocenil tudi možnost nastanka škodljivih posledic za varnost države, predlagamo, da bi bil slednji zavezan o tem obvestiti pristojne organe ter jim oceno učinka (le glede tveganja za varstvo osebnih podatkov) poslati. Od pristojnih organov, bi nato upravljavec prejel priporočila ravnanja, vse v izogib možnim škodljivim posledicam za varnost države. Kot smo že izpostavili, gospodarski subjekt ne more relevantno ocenjevati škodljivih posledic za varnost države ter tako oceno učinka, s sestavinami po Splošni uredbi, razširiti tudi na tveganja, vezana na nacionalno varnost. Navedeno oceno namreč lahko napravi le pristojna državna institucija (Uprava Republike Slovenije za nacionalno varnost, Svet za nacionalno varnost).

4. poglavje

Nadzori

1. oddelek

Posebnosti postopka

28. člen (nadzorna pooblastila)

5. točka 1. odstavka

Predlagamo, da se briše prečrtano besedilo tako da se spremenjena 5. točka 1. odstavka glasi:

»5. odvzem ali pridobitev ustrezne kopije ~~na stroške nadzorovanega subjekta~~, forenzične kopije ali izvlečka iz poslovnih knjig in druge dokumentacije v kakršni koli obliki z uporabo fotokopirnih sredstev ali računalniške opreme upravljavca ali obdelovalca oziroma nadzornega organa. Če zaradi tehničnih ali časovnih razlogov ni mogoče narediti kopij na kraju samem, se lahko poslovne knjige in druga dokumentacija odnesejo za čas, potreben, da se naredijo kopije, o čemer se naredi uradni zaznamek, če so osebni podatki označeni s stopnjo tajnosti, pa se naredijo le ustrezne kopije;«

Obrazložitev:

V 25. členu predloga zakona je navedeno, da se v postopkih pred nadzornim organom uporabljajo določbe zakona, ki ureja splošni upravni postopek, če ta zakon ne določa drugače. Menimo, da določba 113. člena Zakona o splošnem upravnem postopku (ZUP), že povsem ustrezno ureja vprašanje stroškov postopka. Glede na navedeno menimo, da ni utemeljeno, da bi glede stroškov fotokopiranja listin v postopku pred nadzornim organom veljal drugačen princip, ki bi pomenil, da te stroške vedno krije nadzorovani subjekt.

29. člen (nadzorni ukrepi)

2. odstavek

Predlagamo, da se 2. odstavek preoblikuje, in sicer na način, da se glasi:

»(2) Nadzorni organ pri opravljanju nadzora upošteva, da:

1. ponudnik izključnega prenosa (tj. če se storitev informacijske družbe, ki jo opravlja, nanaša na prenos podatkov, ki jih zagotovi prejemnik storitve, v komunikacijskem omrežju ali na zagotovitev dostopa do komunikacijskega omrežja), ni odgovoren za poslane podatke, če ponudnik ne sproži prenosa, ne izbere prejemnika prenosa in ne izbere ali spremeni podatkov, ki so predmet prenosa,

2. ponudnik shranjevanja podatkov v predpomnilniku (tj. če se storitev informacijske družbe, ki jo opravlja, nanaša na prenos podatkov v komunikacijskem omrežju, ki jih zagotovi prejemnik storitve), ni odgovoren za samodejno, vmesno in začasno shranjevanje teh podatkov, ki je namenjeno zgolj učinkovitejšemu posredovanju podatka drugim prejemnikom storitve na njihovo zahtevo, pod pogojem, da ponudnik ne spremeni podatkov in ponudnik hitro ukrepa in odstrani ali onemogoči dostop do podatka, ki ga je hranil, takoj ko je obveščen, da je bil podatek na začetnem izhodnem mestu prenosa odstranjen iz omrežja ali da je bil dostop do njega onemogočen,

3. ponudnik gostovanja (tj. če se storitev informacijske družbe nanaša na shranjevanje podatkov, ki jih zagotovi prejemnik storitve) ni odgovoren za podatek, ki ga je shranil na zahtevo prejemnika storitve, pod pogojem, da prejemnik storitve ne ukrepa v okviru pooblastil ali pod nadzorom ponudnika, da ponudnik dejansko ne ve za nezakonito dejavnost ali podatek in mu glede podanih zahtevkov niso znana dejstva ali okoliščine, iz katerih je očitno, da gre za nezakonito dejavnost ali podatek, ali da ponudnik, takoj ko za to izve ali se tega zave, nemudoma ukrepa in odstrani ali onemogoči dostop do podatka.

V obsegu v katerem ponudnik iz tega odstavka ni odgovoren za podatke in njihovo shranjevanje in posredovanje, zoper njega ni mogoče odrediti ukrepov iz prejšnjega odstavka.«

Obrazložitev:

Predlagamo, da se 2. odstavek 29. člena spremeni na način, da povzema 13., 14. in 15. člen Direktive 2000/31/ES o nekaterih pravnih vidikih storitev informacijske družbe, zlasti elektronskega poslovanja na notranjem trgu. Pomembno je namreč jasno določiti, da je odgovornost ponudnikov posredniških storitev v zgoraj navedenih primerih izključena in ne le, da ukrepi, ki jih uporabi nadzorni organ ne posegajo v bistvo pravic ali upravičenj zgoraj navedenih ponudnikov (kot to izhaja iz obstoječega predloga ZVOP-2).

2. oddelek

Položaj prijavitelja s posebnim položajem

30. člen (prijava in prijavitelj s posebnim položajem)

V zvezi s 30. – 35. členom podajamo tri predloge sprememb, katere naj naslovni organ obravnava in o njih odloča po zaporedju, kot le-to izhaja iz nadaljevanja.

Primarni predlog - Predlagamo brisanje celotnega člena. Skladno z brisanjem 30. člena, predlagamo tudi brisanje 31.-35. člena.

Obrazložitev k primarnemu predlogu:

Splošna uredba določa pravico in rok za vložitev pritožbe pri nadzornem organu. Rok, ki ga določa Splošna uredba, je 15 dni. V 2. oddelku, v členih 30. – 35. se uvaja nov položaj »prijavitelj s posebnih položajem«, ki ga Splošna uredba ne določa ali predvideva. Določbe 30. – 35. člena so v nasprotju s Splošno uredbo, saj se s tem izniči rok za vložitev pritožbe 15 dni, kot ga določa Splošna uredba. V tem delu so določbe 2. oddelka v neposrednem nasprotju s Splošno uredbo.

Postopek nadzora izvaja nadzorni organ, skladno z določbami Zakona o inšpekcijskem nadzoru. Iz določb 2. oddelka (v povezavi z naslednjim 3. oddelkom), ni jasno, skladno z določbami katerega zakona, nadzorni organ vodi prijavo, ki jo poda prijavitelj s posebnim položajem. S tem se ustvarja nepotrebna zmeda, tako na strani posameznikov, ki vložijo pritožbo, upravjalcev ter tudi na strani nadzornega organa. Splošna uredba jasno določa pravico do vložitve pritožbe, zato je ta oddelek in kategorija »prijavitelja s posebnim položajem« nepotrebna.

Podredni predlog:

33. člen (položaj nadzorovanega upravljavca ali obdelovalca)

2. odstavek

Predlagamo, da se rok določen v 2. odstavku spremeni tako, da se glasi:

»Nadzorni organ pred izdajo odločbe nadzorovanemu upravljavcu ali obdelovalcu vroči zapis ugotovitev, bistvenih za odločitev v tem postopku, in ga pozove, naj se v določenem roku, ki ne sme biti krajši od treh (3) delovnih dni, pisno ali ustno o njih izjavi, o čemer se nadzorni organ opredeli v odločbi. Če se upravljalec ali obdelovalec v določenem roku ne izjavi, to ni ovira za izdajo odločbe.«.

Obrazložitev k podrednemu predlogu:

Rok za izjavo o ugotovitvah naj bo daljši, da lahko se lahko zavezanec na njih ustrezno odzove.

Pobdpodredni predlog:

34. člen (odločba)

2. odstavek

Predlagamo, da se briše doda kar je podčrtano, tako da se spremenjen 2. odstavek glasi:

»(2) Ne glede na prejšnji odstavek v primerih iz 16. člena tega zakona odločba ne obsega konkretnih razlogov za zavrnitev ali omejitev dostopa, če bi to ogrozilo izvrševanje namena zavrnitve ali omejitve dostopa iz 23. člena Splošne uredbe, ki ga določa zakon. Odločba tudi ne obsega navedb, s katerimi bi se potrdilo ali zanikalo posredovanje podatkov ali izvajanje ali neizvajanje prikritih preiskovalnih ukrepov iz zakona, ki ureja kazenski postopek, zakona, ki ureja Slovensko obveščevalno varnostno agencijo ali zakona, ki ureja obrambo.

Obrazložitev k podpodrednemu predlogu:

Tudi Zakon o kazenskem postopku vključuje določbe o omejitvi seznanitve posameznikov glede zahtev za posredovanje podatkov oziroma izvajanja prikritih preiskovalnih ukrepov.

5. Poglavlje

Posebne določbe

40. člen (posredovanje podatkov, ki ga izvajajo osebe zasebnega sektorja)

2. odstavek

Predlagamo, da se drugi odstavek spremeni tako da se glasi:

»(2) Osebe zasebnega sektorja posredujejo osebne podatke osebam javnega sektorja ob povrnitvi dejanskih stroškov.«

Obrazložitev:

Večjo odgovornost uradnih organov pri zahtevah za posredovanje osebnih podatkov t.j., da le ti posredovanje zahtevajo le takrat, ko podatke res potrebujejo se lahko doseže tudi s tem, da takšno posredovanje podatkov ni brezplačno. Uradni organ, bo kot dober gospodar, tako zahteval posredovanje osebnih podatkov le v primerih, ko jih potrebuje za izvedbo določenega postopka in lahko upraviči stroške, ki jih posredovane podatkov povzročijo.

41. člen (postopek posredovanja osebnih podatkov)

2. odstavek

Predlagamo, da se briše kar je prečrtano in doda kar je podčrtano, tako da se spremenjen 2. odstavek glasi:

»(2)Upravljavec osebnih podatkov vlagatelju zahteve, če zakon ne določa drugačnega načina, zahtevane osebne podatke posreduje najpozneje v ~~15 dneh~~ 1 mesecu od prejema popolne zahteve, ali pa ga v tem roku pisno obvesti o razlogih, zaradi katerih mu zahtevanih osebnih podatkov ne bo posredoval.«

Obrazložitev:

Ugotavljamo, da predlog o podaljšanju roka za posedovanje osebnih podatkov, ki smo ga podali v okviru pripomb na predlog ZVOP-2 iz avgusta 2019, ni bil upoštevan. Pozivamo na ponovni razmislek glede navedenega in korekcijo določbe, kot to izhaja iz zgornjega predloga. Postopki priprave osebnih podatkov so namreč v ne malo primerih dolgotrajni, posledično pa je 15-dnevni rok za upravljavce prekratek. Glede na to, da Splošna uredba za primere, ko se osebni podatki posredujejo posamezniku, določa rok enega meseca (15. člen v zvezi z 3. odstavkom 12. člena Splošne uredbe), je smiselno, da se rok za posredovanje subjektom, ki niso posamezniki, na katerega se osebni podatki nanašajo, izenači.

43. člen (rok hrambe osebnih podatkov, določitev roka in vezanost na rok)

3. odstavek

Predlagamo dopolnitev, kot je podčrtano, tako da se nova določba glasi:

»Po izpolnitvi namena obdelave se osebni podatki izbrišejo, uničijo, anonimizirajo oziroma se izvede drug postopek, ki ne omogoča identifikacije posameznika, na katerega se nanašajo osebni podatki, če zakon za posamezne vrste osebnih podatkov ne določa drugače, zlasti omejevanje dostopa do njih, njihovo blokiranje ali njihovo arhiviranje.»

Obrazložitev:

Ugotavljamo, da je besedilo tega odstavka skoraj identično določbi sedanjega 21. člena ZVOP-1, s tem da je brisana le beseda »blokiranje«. Splošna uredba nikjer ne določa kakšnih postopkov se mora poslužiti upravljavec, da se šteje, da osebnih podatkov več ne hrani. Točka (e) prvega odstavka 5. člena Splošne uredbe o varstvu podatkov namreč določa le: *»osebni podatki so hranjeni v obliki, ki dopušča identifikacijo posameznikov, na katere se nanašajo osebni podatki, le toliko časa, kolikor je potrebno za namene, za katere se obdelujejo...«*. Citirana dikcija sicer ustreza določbi prvega odstavka 43. člena predloga ZVOP-2. Menimo, da je taksativno navajanje načinov, ki se jih mora poslužiti upravljavec, da zadosti določbi, ki opredeljuje način prenehanja hrambe, preveč restriktiven ukrep, ki oži maneverski prostor, kot je določen s Splošno uredbo. Po poteku obdobja pravno-dopustne hrambe se je namreč možno poslužiti raznovrstnih postopkov, ki omogočajo, da so osebni podatki hranjeni v obliki, ki identifikacije posameznikov, na katere se nanašajo osebni podatki, ne omogočajo. Gre za primere, ko so s strani upravljavca osebni podatki psevdonomizirani, vendar je enolični identifikator izbrisan (in ne

le shranjen ločeno), posledično pa z nobeno aktivnostjo (bodisi upravljavca, obdelovalca ali drugega uporabnika) ni mogoče povratno ugotoviti, na katerega posameznika se takšni psevdonimizirani podatki nanašajo (psevdonimizirani podatki dejansko postanejo anonimizirani, čeprav se anonimizacija ni izvedla s spremembo več enoličnih identifikatorjev, kot to praviloma velja za način izvedbe anonimizacije). Predlagamo torej, da se načini, ki se jih je zavezan poslužiti upravljavec po poteku roka hrambe napišejo bolj ohlapno, upravljavec pa bo glede na vsak konkreten primer presodil, kakšno obliko t.i. »nehrambe« osebni podatkov bo izbral. Nenazadnje je že s predhodno citirano določbo drugega odstavka 5. člena na samem upravljavcu odgovornost za skladnost obdelave s predpisi ter dokazno breme v zvezi s tem.

6. POGLAVJE

Pooblaščen osebe za varstvo osebnih podatkov

45. člen (obveznost določitve pooblaščen osebe)

Predlagamo, da se 45. člen v celoti črta.

Obrazložitev:

Ugotavljamo, da navedeni člen v določenem delu pomeni povzemanje vsebine 37. člena Splošne uredbe, in s tem nepotrebno podvajanje, v drugih delih pa navedeno določbo Splošne uredbe širi. V zvezi s prvim odstavkom 45. člena predloga zakona navajamo, da Splošna uredba sicer v četrtem odstavku 37. člena predvideva, da lahko države članice z nacionalno zakonodajo določijo dodatne primere, ko je imenovanje pooblaščen osebe za varstvo osebnih podatkov za upravljavce in obdelovalce zavezujoče. Kljub navedeni določbi Splošne uredbe menimo, da je z zakonom predlagana dopolnitev določil Splošne uredbe v tem delu (tj. delu, ki se nanaša na 1. do 4. točko prvega odstavka 23. člena zakona) nepotrebna. Iz točke 1 četrtega odstavka 23. člena zakona namreč izhaja, da so obdelovalci v primerih, navedenih v 1. do 4. točki prvega odstavka 23. člena zavezani imenovati osebo, pristojno za nadzor in usmerjanje varnostnih ukrepov v zvezi z izvajanjem obdelave, posledično pa ocenjujemo, da je ustrezno varstvo v zvezi z obdelavo osebnih podatkov na ta način že zagotovljeno. Drugi odstavek 45. člena predloga zakona prav tako ocenjujemo kot nepotreben, ker gre za podvajanje napisanega v Splošni uredbi. Splošna uredba v četrtem odstavku 37. člena namreč opredeljuje pravico do imenovanja pooblaščen osebe, ki se je upravljavec in obdelovalec lahko poslužita v primerih, ko to nista zavezana storiti po prvem odstavku 37. člena Splošne uredbe. Tretji odstavek 45. člena predloga ZVOP-2 nedopustno širi določila Splošne uredbe, ki namestnika pooblaščen osebe za varstvo osebnih podatkov ne pozna. Nadalje kot povsem neprimerne ocenjujemo četrti odstavek 45. člena predloga ZVOP-2, saj pomeni nepotrebno podvajanje vsebine sedmega odstavka 37. člena Splošne uredbe in točke (a) prvega odstavka 30. člena Splošne uredbe, ter nedopustno dopolnjevanje določb Splošne uredbe. Splošna uredba namreč upravljavca obvezuje, da objavi zgolj kontaktne podatke pooblaščen osebe in jih sporoči nadzornemu organu (in ne tudi

dodatnih podatkov, kot to izhaja iz četrtega odstavka 45. člena predloga ZVOP-2, ki predvideva precej širši nabor osebnih podatkov pooblaščenega osebe za varstvo osebnih podatkov, ki naj bi bile predmet objave pri upravljavcu in obdelovalcu ter predmet sporočanja nadzornemu organu).

46. člen (pogoji za določitev pooblaščenega osebe)

Predlagamo, da se 46. člen v celoti črta.

Obrazložitev:

Menimo, da bi določba 46. člena predloga ZVOP-2, v vsebini, kot je zapisana, pomenila neskladnost z uvodnim recitalom Splošne uredbe 10, ki pravi, da »*bi bilo treba v vsej Uniji zagotoviti dosledno in enotno uporabo pravil za varstvo temeljnih pravic in svoboščin posameznikov*«. Pri podajanju tega komentarja torej izhajamo iz omenjene dikcije recitala 10, saj ga razumemo na način, da na mestih, ko Splošna uredba dopušča pravno urejanje z nacionalno zakonodajo (v smislu podrobnejše opredelitve pravil ali pogojev), slednji ne daje upravičenja, da na nacionalni ravni za upravljavce določa obveznosti ali omejitve, ki so strožje od tistih, ki jih določa Splošna uredba. Določba 46. člena torej pomeni nedopustno širjenje pooblastil, ki jih nacionalni zakonodaji v zvezi s poglavjem Oddelka 4 (Pooblaščenega oseba za varstvo podatkov) daje Splošna uredba.

47. člen (skupna določitev pooblaščenega osebe)

Predlagamo, da se 47. člen v celoti črta.

Obrazložitev:

Tudi v zvezi z določbo 47. člena ugotavljamo, da slednja pomeni nepotrebno podvajanje določbe četrtega odstavka 37. člena Splošne uredbe, v delu »in njenega namestnika« pa pomeni nedopustno dopolnitev Splošne uredbe.

48. člen (naloge pooblaščenega osebe)

Predlagamo, da se 48. člen v celoti črta.

Obrazložitev:

Ugotavljamo, da določba pomeni nepotrebno podvajanje 39. člena Splošne uredbe.

10. poglavje

Prenosi določenih osebnih podatkov državam članicam Evropske unije, tretjim državam ali mednarodnim organizacijam

66. člen (posebni prenosi)

Predvidevamo, da gre za napačen sklic - 10. člen na katerega se sklicuje predlagani 66. člen ni smiseln.

II. DEL

PODROČNE UREDITVE OBDELAVE OSEBNIH PODATKOV

1. poglavje

Posebna pravila glede obdelave osebnih podatkov za znanstvenoraziskovalne, zgodovinskoraziskovalne, statistične in arhivske namene

68. člen (obdelava osebnih podatkov v znanstvenoraziskovalne, zgodovinskoraziskovalne in statistične namene)

1. odstavek

Predlagamo, da se besedilo 2. alineje 1. odstavka dopolni kot je podčrtano, tako da se glasi:

»2. če se obdelava izvaja na podlagi alinej (b), (d), (e) ali (f) 1. odstavka 6. člena Splošne uredbe in nameni takšne nadaljnje obdelave niso nezdružljivi s prvotnim namenom obdelave, ali«

Obrazložitev:

Iz obrazložitve predloga zakona izhaja, da so v 1. odstavku določene pravne podlage za obdelavo podatkov v znanstvenoraziskovalne, zgodovinskoraziskovalne, statistične in arhivske namene. Pravne podlage morajo biti oblikovane v skladu s 6. členom Splošne uredbe, kjer se ocenjevanje ali so nameni obdelave združljivi s prvotnim namenom obdelave uporablja v primeru uporabe drugih pravnih, ki nista soglasje ali zakon, združljivost/nezdružljivost pa sama po sebi ni pravna podlaga. Predlagamo, da se med možne pravne podlage vključi vse pravne podlage, ki jih dopušča Splošna uredba – le ta v 89. členu državam članicam tudi sicer ne dopušča pravice, da bi le te v nacionalni zakonodaji krčile nabor možnih pravnih podlag, saj lahko določijo le odstopanja od pravic posameznikov, ki veljajo v primerih obdelave v znanstvenoraziskovalne, zgodovinskoraziskovalne, statistične in arhivske namene.

4. odstavek

Predlagamo, da se besedilo 4. odstavka dopolni kot je podčrtano, tako da se glasi:

»(4) Upravljavec zavrne posredovanje osebnih podatkov, če ne soglaša z uporabo podatkov in drug zakon ne določa drugače ali oceni, da ti osebni podatki niso primerni ali nujni za izvedbo raziskave, oziroma če oceni, da nameni oziroma cilji raziskave ne upravičujejo posega v pravice posameznikov, na katere se nanašajo podatki. Upravljavec

lahko pri tem prosilcu predlaga tudi potrebne dopolnitve elaborata oziroma ocene učinkov, pod katerimi bi posredovanje lahko bilo dopustno.

Obrazložitev:

Da je soglasje upravljavca, v primerih, ko drug zakon ne določa drugače, pogoj za uporabo podatkov v znanstvenoraziskovalne, zgodovinskoraziskovalne, statistične in arhivske namene, sicer izhaja že iz 2. odstavka 68. člena. Jasen zapis tega tudi v predlaganem 4. odstavku je pomemben in izboljša jasnost zakonskih določb in je tako pomemben zaradi pravne varnosti upravljavcev.

69. člen (obdelava naslovov za kontaktiranje posameznikov v znanstvenoraziskovalne, zgodovinskoraziskovalne in statistične namene)

Predlagamo, da se 3. odstavek dopolni, tako da se glasi:

»Upravljaec lahko zavrne obdelavo iz prvega in drugega odstavka tega člena, če s predlagano obdelavo ne soglaša, razne če obveznost obdelava določa drug zakon.«

Obrazložitev:

V 2. odstavku je določeno, da lahko upravljalec na podlagi zbirk, s katerimi zakonito razpolaga v okviru zakonitega opravljanja dejavnosti, proti plačilu stroškov obdelave osebnih podatkov kontaktira posameznike z namenom pridobivanja privolitev za potrebe drugega uporabnika. Takšna zahteva bi lahko v določenih primerih pomenila veliko in nesorazmerno obremenitev za upravjalce, veliko motnjo v njegovi organizaciji dela in bistveno obremenila njegove delovne procese. Predlagamo, da se doda zgornja določba v 3. odstavek 69. člena, z namenom, da lahko upravljalec, če z obdelavo ne soglaša, takšno zahtevo zavrne.

2. poglavje

Varstvo svobode izražanja ter dostopa do informacij v razmerju do varstva osebnih podatkov

71. člen (varstvo svobode izražanja v razmerju do pravice do varstva osebnih podatkov)

4. točka 2. odstavka

Predlagamo, da se v 4. točko 2. odstavka doda podčrtano besedilo tako da se glasi:

»4. so bili osebni podatki pridobljeni na podlagi prisotnosti posameznika na javno dostopnih krajih ali dogodkih, javni obravnavi, kjer posameznik glede na vse okoliščine ne more razumno pričakovati varstva zasebnosti, ter na način, ki ne pomeni občutnega posega v razumno pričakovano zasebnost.«

Obrazložitev:

Predlagamo, da se zaradi večje jasnosti v besedilo četrte točke 2. odstavka 71. člena doda besedna zveza »javni obravnavi« (kot vstavljeno), saj je pomemben del obveščanja javnosti s strani medijev tudi poročanje o sojenjih, kjer javnost ni izključena.

3. poglavje

Videonadzor

74. člen (splošne določbe o videonadzoru in varstvu osebnih podatkov)

1. odstavek

Predlagamo, da se besedilo 1. odstavka spremeni, tako da se glasi:

»(1) Videonadzor se lahko uvede in izvaja, če za to obstaja pravna podlaga v skladu s 6. členom Splošne uredbe. Določbe tega poglavja se uporabljajo za izvajanje videonadzora, če drug zakon ne določa drugače.«

Obrazložitev:

Predlagana določba kot edino možno pravno podlago za izvajanje videonadzora določa zakon. Splošna uredba za izvajanje videonadzora državam članicam ne propušča možnosti, da bi Tovrstna omejitev je pretoga, že glede na dosedanjo prakso, ki izhaja iz obstoječega ZVOP-1 in niti ni skladna s Splošno uredbo, saj obdelava osebnih podatkov v sklopu videonadzora po Splošni uredbi ne sodi med posebne vrste obdelave osebnih podatkov. Predlagana določba bi praktično onemogočila izvajanje videonadzora tudi v zasebnem sektorju v kolikor videonadzor ni predviden z zakonom kar je povsem nesorazmeren ukrep, ki posega v pravice zasebnega sektorja po Splošni uredbi.

7. odstavek

Predlagamo, da se besedilo 7. odstavka dopolni kot je podčrtano, tako da se glasi:

»(7) Če ni z zakonom drugače določeno, zbirka posnetkov videonadzornega sistema vsebuje posnetek posameznika (slika), podatek o lokaciji, datum in čas posnetka. Zbirka posnetkov lahko vsebuje poleg osebnih podatkov iz prejšnjega stavka tudi zvok, če je v tem ali drugem zakonu tako določeno.«

Obrazložitev:

Pri obdelavi videoposnetkov se pogosto obdelujejo tudi podatki o lokaciji posnetka (tudi oz. še posebej v primeru, ko niso razvidni že iz samega posnetka).

75. člen (videonadzor dostopa v uradne službene oziroma poslovne prostore)

4. odstavek

Predlagamo, da se besedilo 4. odstavka dopolni kot je podčrtano, tako da se glasi:

»(4) Zbirka osebnih podatkov po tem členu vsebuje posnetek posameznika (slika oziroma glas), lokacijo posnetka, datum in čas vstopa in izstopa iz prostora, lahko pa tudi osebno ime posnetega posameznika, naslov njegovega stalnega ali začasnega prebivališča, zaposlitev, številko in podatke o vrsti njegovega osebnega dokumenta ter razlogu vstopa, če se navedeni osebni podatki zbirajo poleg ali s posnetkom videonadzornega sistema.«

Obrazložitev:

Pri obdelavi videoposnetkov se pogosto obdelujejo tudi podatki o lokaciji posnetka (tudi oz. še posebej v primeru, ko niso razvidni že iz samega posnetka).

77. člen (videonadzor na javnih površinah)

Predlagamo da se 77. člen črta.

Podredno predlagamo, da se 77. člen spremeni tako, da se glasi:

»(1) Videonadzor na javnih površinah, kot jih določa zakon, ki ureja urejanje prostora, je dovoljen le na podlagi ustrezne pravne podlage v skladu s Splošno uredbo in v skladu s tem zakonom.

(2) Videonadzor na javnih površinah lahko izvaja oseba javnega ali zasebnega sektorja, ki upravlja z javno površino ali na njej zakonito opravlja dejavnost.

(3) Videonadzor se lahko izvaja tudi na način, da se ob snemanju izvaja spremljanje dogajanja v živo.

(4) Osebe javnega prava lahko videonadzor z uporabo telesne kamere izvajajo za namen varovanja oseb in prenosa tajnih podatkov oziroma če to določa drug zakon.

(5) Osebe javnega prava lahko videonadzora na javnih površinah se hranijo največ šest mesecev od trenutka nastanka posnetka, če zakon ne določa drugače.

(7) Upravljavlec videonadzornega sistema, ki izvaja videonadzor javnih površin, mora v primeru, ko zazna dogodek, ki ogroža zdravje ali življenje posameznika, o tem nemudoma obvestiti policijo ali drug pristojni subjekt.«

Obrazložitev:

Obdelava osebnih podatkov v sklopu videonadzora po Splošni uredbi ne sodi med posebne vrste obdelave osebnih podatkov, temveč zanjo veljajo splošna pravila obdelave

osebnih podatkov. Tako zakon ni edina možna in dopustna podlaga za obdelavo osebnih podatkov sklopu videonadzora, temveč se podatki lahko obdelujejo v skladu s pravnimi podlagami kot jih določa 6. člen Splošne uredbe. Tako ta člen ni potreben za določitev pravne podlage za obdelavo osebnih podatkov v sklopu videonadzora. Tudi sicer je izvajanje videonadzora ustrezno urejeno preko splošnih določb v 74. členu predloga zakona in za posebne primere preko omejitev v 75. in 76. členu predloga zakona. Obenem izrecna prepoved uporabe sistemov za avtomatsko prepoznavo registrskih tablic in biometrije na javnih površinah onemogoča razvoj naprednih storitev za nadzor, umirjanje in upravljanje prometa, storitev pametnih mest in verjetno tudi morebitnih storitev napredne videoanalitike (tako npr. prepoved avtomatske prepoznave registrskih tablic v povezavi s predlagano določbo 2. odstavka 7. člena pomeni, da sekcijske meritve hitrosti prometa ne bodo dopustne do morebitne spremembe Zakona o pravilih cestnega prometa, prepoved biometrije npr. postavlja pod vprašaj napredno videoanalitiko, ki bi ugotavljala koliko obiskovalcev parka je moških, žensk in otrok).

Podredno, v kolikor so morebitne omejitve videonadzora na javnih površinah res potrebne pa je naj se le oblikujejo tako, da ne bodo onemogočile razvoja sodobne družbe (npr. storitve pametnih mest) in novih modernih storitev. Omejitev dopustnih namenov obdelave izključno na namene določene z zakonom, v praksi onemogoči razvoj novih storitev dokler le te niso določene in urejene v zakonodaji. Tako je jasno, da taka zaprta ureditev področja onemogoča praktično kakršenkoli razvoj oziroma vsaj kakršenkoli hiter razvoj storitev. Ena izmed bistvenih pridobitev Splošne uredbe so ravno odprte definicije, ki vnaprej ne onemogočajo razvoja novih storitev, temveč skrbijo za ustrezno obravnavo tveganj (npr. preko obveznih ocen učinkov), ki jih nove predvidene obdelave osebnih podatkov prinašajo.

4. poglavje

Obdelava osebnih podatkov z uporabo biometrije

78. člen (omejitve biometrije)

1. odstavek

Predlagamo, da se besedilo 1. odstavka dopolni kot je podčrtano, tako da se glasi:

»(1) Uvedba biometričnih ukrepov je dopustna v skladu z 9. členom Splošne uredbe oziroma se lahko določi le z zakonom, ki poleg vsebin iz drugega odstavka 7. člena tega zakona lahko tudi določi pogoje za njihovo uporabo ter omejitve uporabe.«

Obrazložitev:

9. člen Splošne uredbe že določa primere in namene za katere je dopustna obdelava posebnih vrst osebnih podatkov. Predlagamo, da se z ustreznim sklicem med namene uvrsti tudi njih.

80. člen (biometrični ukrepi v zasebnem sektorju)

Predlagamo, da se doda nov 2. odstavek (podčrtano besedilo), ter se črta 3. odstavek:

»(1) Oseba zasebnega sektorja lahko izvaja biometrične ukrepe le v skladu z določbami tega člena, če so nujno potrebni za opravljanje dejavnosti, izvajanje pogodbe, za varnost ljudi, varnost premoženja, varovanje tajnih podatkov, varstvo poslovne skrivnosti ali za varstvo točnosti identitete strank.

(2) Ne glede na določbo prvega odstavka tega člena, se smejo izjemoma uvesti biometrični ukrepi, če se izvajajo tako, da je posamezniku, na katerega se nanašajo biometrični osebni podatki omogočeno izvajanje izključne oblasti nad temi podatki ali če je stranka podala privolitev za obdelavo biometričnih podatkov.

(3) Biometrične ukrepe lahko oseba zasebnega sektorja pod pogoji iz prvega in drugega odstavka izvaja tudi v svojih prostorih nad svojimi zaposlenimi in nad zaposlenimi pri njenih pogodbenih partnerjih, ki so bili o tem predhodno pisno obveščeni.

(4) Oseba zasebnega sektorja, ki namerava izvajati biometrične ukrepe, pred uvedbo ukrepov posreduje nadzornemu organu opis nameravanih ukrepov in razloge za njihovo uvedbo.

(5) Nadzorni organ po prejemu posredovanih informacij iz prejšnjega odstavka v dveh mesecih odloči, ali je nameravana uvedba biometričnih ukrepov v skladu s tem zakonom. Rok se ob upoštevanju zapletenosti predvidene obdelave lahko podaljša za največ dva meseca.

(6) Oseba zasebnega sektorja lahko začne izvajati biometrične ukrepe po prejemu odločbe iz prejšnjega odstavka, s katero je izvajanje biometričnih ukrepov dovoljeno.

(7) Zoper odločbo nadzornega organa iz petega odstavka tega člena ni pritožbe, dovoljen pa je upravni spor.

(8) Osebi zasebnega sektorja ni treba pridobiti odločbe iz petega odstavka tega člena, če se biometrični ukrepi izvajajo na način, da so biometrične značilnosti ali matematične pretvorbe biometričnih značilnosti vedno pod nadzorom posameznika, na katerega se nanašajo osebni podatki.«

Obrazložitev:

Moderno poslovanje v brezpapirnem okolju, ter poslovanje preko svetovnega spleta temelji na ustreznem zagotavljanju identitet strank – kjer lahko ukrepi pri katerih se obdelujejo biometrični podatki pomembno izboljšajo varnost poslovanja (npr. če se pri

podpisu na elektronski podpisni tablici shrani tudi pritisk na pisala na podlago kot biometrična značilnost podpisa). Prav tako tudi tehnologije, ki uporabnikom omogočajo zaščito njihovih naprav in podatkov, ki jih imajo shranjenih na njih z uporabo biometričnih ukrepov, izboljšajo varnost naprav in podatkov (npr. mobilni telefoni z zaklepanjem na prstni odtis). Za varovanje pravic posameznikov je pri tem ključno, da imajo posamezniki ali izključno oblast nad podatki ali pa da se biometrični ukrepi izvajajo na podlagi privolitve posameznika. Pogoji za veljavnost privolitve so v skladu s Splošno uredbo ustrezno strogi, da se lahko vsak posameznik preden odda privolitev ustrezno seznanjen s čim soglašaja in ali izvajalcu biometričnih ukrepov zaupa svoje podatke s. Zahteva, da sta pogoja kumulativna je prestroga in onemogoča razvoj naprednih storitev, ki lahko uporabnikom prinesejo dodano vrednost oziroma prijaznejšo uporabniško izkušnjo. Obenem je uvedba biometričnih ukrepov pogojena z dovoljenjem nadzornega organa s čimer je še dodatno poskrbljeno za varovanja pravic posameznikov in deluje kot varovalka pred napačnim tolmačenjem zahtev s strani upravljavcev (vključno z zahtevami za veljavno privolitev).

7. poglavje

Povezovanje zbirk osebnih podatkov

84. člen (povezovanje uradnih evidenc in javnih knjig)

1. odstavek

Predlagamo, da se besedilo 1. odstavka dopolni tako, da se doda kot je podčrtano in izbriše prečrtano, tako da se glasi:

»(1) Kadar se posebne vrste osebnih podatkov, osebni podatki v zvezi s kazenskimi obsodbami in prekrški, podatki o dohodkih v skladu z zakonom, ki ureja dohodnino, podatki o premoženju posameznika v skladu z zakonom, ki ureja uveljavljanje pravic iz javnih sredstev, podatki o nepremičninah v lasti posameznika v skladu z drugimi zakoni, podatki oziroma informacije o kreditni sposobnosti v skladu z zakonom, ki ureja centralni kreditni register, in uradne evidence v skladu z zakonom, ki ureja naloge in pooblastila policije, in zakonom, ki ureja preprečevanje pranja denarja in financiranja terorizma obdelujejo v uradnih evidencah ali javnih knjigah, i jih lahko upravljavci uradnih evidenc ali javnih knjig se lahko povezujejo med seboj ali z drugimi zbirkami samo, če takšno povezovanje izrecno določa zakon.«

Obrazložitev:

Kot izhaja iz obrazložitve predloga zakona omejitve vključena v tej določbi velja za povezovanje uradnih evidenc in javnih knjig. Zaradi večje jasnosti in pravne varnosti uporabnikov le teh predlagamo popravke s katerim je jasneje določeno, da omejitev velja za upravljavci uradnih evidenc ali javnih knjig.

9. poglavje

Javni kontaktni podatki in podatki za organiziranje dogodkov v javnem sektorju

90. člen (obdelava osebnih podatkov za izvajanje določenih dejavnosti osebe javnega ali zasebnega sektorja)

Naslov in 1. odstavek

Predlagamo, da se naslov člena in besedilo 1. odstavka dopolni tako, da izbriše prečrtano, tako da se glasi:

»(obdelava osebnih podatkov za izvajanje določenih dejavnosti osebe javnega ~~ali zasebnega~~ sektorja)

(1) Oseba iz javnega sektorja ~~ali zasebnega sektorja~~ lahko uporablja kontaktne podatke posameznikov, ki jih je zbrala iz javno dostopnih virov ali v okviru izvrševanja svojih javnih nalog ali so ji jih posamezniki, na katere se nanašajo, prostovoljno razkrili ali podali privolitev, za namene organiziranja uradnih srečanj in dogodkov, določanja sestav komisij, delegacij in drugih podobnih delovanj javnega sektorja, dajanja izjav za javnost oziroma druge aktivnosti obveščanja zainteresirane javnosti o svojem delovanju, razen izvajanja neposrednega trženja. Zbirke osebnih podatkov, ki nastanejo na tej podlagi, morajo biti ločene od drugih zbirk osebnih podatkov, ki nastanejo pri izvrševanju zakonitih pristojnosti, nalog ali obveznosti.«

Obrazložitev:

Kot izhaja iz točke 90. razdelka III Obrazložitve Predloga zakona o varstvu osebnih podatkov (ZVOP-2), je sporno določilo posebna pravna podlaga za obdelavo osebnih podatkov za izvajanje določenih dejavnosti **javnega sektorja**, zlasti za organiziranje določenih običajnih uradnih dogodkov. Konkretnije gre za ureditev vprašanja kako pridobiti (in nadalje obdelovati) osebne podatke za udeležbo na državnih proslavah in drugih uradnih dogodkih (tudi medijske konference, izdaje raznih knjig ipd.). Celotna obrazložitev se nanaša le na pravno ureditev obdelave javnega sektorja. Tako predlagana določba tudi vsebinsko ureja ustrezno pravno podlago za obdelavo podatkov za predvidene namene za javni sektor.

Zasebni sektor lahko izvaja obdelave podatkov predvidene v tem členu na podlagi pravnih podlag določenih v 6. členu Splošne uredbe in omejitve določene v predlagani določbi pri tem zasebni sektor po nepotrebnem omejujejo. Obenem tudi iz obrazložitve ni nikjer razvidno zakaj bi bilo takšno omejevanje pravic, ki jih ima zasebni sektor v skladu s Splošno uredbo primerno, potrebno ali dopustno.

Sporna določba je tudi v nasprotju z 158/VI členom ZEKom-1, po katerem je dovoljena uporaba elektronskih naslovov, ki jih pravne osebe javno objavijo kot svoj kontaktni naslov, tudi v primeru ko je ta elektronski naslov, naslov fizične osebe (in posledično osebni

podatek).

Obenem je sporna določba je napisana tako splošno, da je v primeru veljavnosti tudi za zasebni sektor, lahko tudi v nasprotju z 158/II členom ZEKom-1, po katerem je dovoljena uporaba elektronskih naslovov kupcev za neposredno trženje svojih podobnih izdelkov ali storitev pod pogojem, da je kupcu ponujena jasna in izrecna možnost, da brezplačno in enostavno zavrne takšno uporabo svojega elektronskega naslova.

III. DEL

KAZENSKÉ DOLOČBE

Splošna pripomba glede členov od 92. do 108. člena:

Predlagamo, da se najnižja globa za kršitve določb 92. do 108. člena ne določi, ampak da se določi zgolj zgornja višina globe. Le na tak način bo ureditev iz zakona sledila rešitvi iz Splošne uredbe in bo enaka rešitvi, ki jo že predvideva 91. člen. Pri tem se sklicujemo na obrazložitev k 110. členu predloga zakona, ki pravi: »*Glede na to, da so v Splošni uredbi določene le zgornje meje glob za prekrške, spodnje meje razpona glob za storilca prekrškov pravno osebo, samostojnega podjetnika posameznika ali posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost, sistemsko določata druga in tretja alineja drugega odstavka 17. člena ZP-1, in sicer v višini 200 eurov za vse tri kategorije storilcev prekrškov.*» Izpostavljamo tudi uvodni recital 149 Splošne uredbe, ki določa, da »*bi morale države članice imeti možnost, da določijo pravila o kazenskih sankcijah za kršitve te uredbe, tudi za kršitve nacionalnih pravil, sprejetih v skladu s to uredbo in v mejah te uredbe*«. Menimo, da ne obstaja utemeljen razlog za določitev najnižje globe v primeru kršitve določb v samem ZVOP-2 (tj. od člena 92 do 108). Splošna uredba najnižjih glob namreč ne določa. Poudarjamo tudi, da so najnižje globe, določene v več členih predloga ZVOP-2, predvidene v višjem znesku (pri večini primerov celo nesorazmerno višje) glede na najnižjo globo, ki bi se lahko izrekla po Zakonu o prekrških. Ni jasno, zakaj se sankcije za kršitve, ki jih predpisuje Splošna uredba skladno s predlogom 91. člena ZVOP-2 izrekajo kot globe za prekrške (tj. uporaba Zakona o prekrških), v vseh ostalih primerih (od 92. do 108. člena) pa najnižjo globo zakon kar zneskovno določi. Zaradi navedenega torej menimo, da je smiselno uporabiti enak način določitve glob skozi celoten III. del zakona. ZVOP-2 naj torej predvidi globe na način, da bo nadzorni organ pri odmeri globe lahko v vseh primerih uporabil tudi najnižje globe, kot so le-te določene v drugem odstavku 17. člena Zakona o prekrških².

² Z zakonom ali z uredbo Vlade Republike Slovenije se lahko predpiše globo v razponu:

- za posameznika od 40 do 5.000 eurov;
- za samostojnega podjetnika posameznika in posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost, od 200 do 150.000 eurov;
- za pravno osebo od 200 do 250.000 eurov, če se pravna oseba po zakonu, ki ureja gospodarske družbe, šteje za srednjo ali veliko gospodarsko družbo, pa od 400 do 500.000 eurov;
- za odgovorno osebo pravne osebe ali odgovorno osebo samostojnega podjetnika posameznika oziroma posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost in za odgovorno osebo v državnem organu ali v samoupravni lokalni skupnosti od 40 do 10.000 eurov.

110. člen (izrek globe)

2. odstavek

Predlagamo, da se doda nov 2. odstavek, ki naj se glasi:

»(2) *Globe določene v Splošni uredbi ali tem zakonu se v primeru kršitve spodaj navedenih določb odmerijo na način, da storilec z več ravnanji izpolni znake enega prekrška:*

- *četrti in peti odstavek 83. člena Splošne uredbe,*
- *92. člen tega zakona,*
- *1. do 4. alineja prvega odstavka 93. člena tega zakona.*
- *prvi odstavek 94. člena tega zakona,*
- *prvi odstavek 96. člena tega zakona,*
- *prvi odstavek 97. člena tega zakona,*
- *prvi odstavek 98. člena tega zakona,*
- *prvi odstavek 99. člena tega zakona,*
- *prvi odstavek 100. člena tega zakona,*
- *prvi odstavek 101. člena tega zakona,*
- *prvi odstavek 102. člena tega zakona,*
- *prvi odstavek 103. člena tega zakona,*
- *prvi odstavek 105. člena tega zakona,*
- *prvi odstavek 106. člena tega zakona,*
- *prvi odstavek 108. člena tega zakona.«*

Obrazložitev:

Zaradi večje jasnosti pri uporabi določb o globah za prekrške predlagamo, da zakon opredeli katere kršitve Splošne uredbe in zakona se štejejo kot kolektivni oziroma trajajoči prekršek. Menimo namreč, da zgolj pojasnilo iz obrazložitve k posamezni določbi, iz katere (a le pri posameznih členih) izhaja, da je kršitev zaradi nedovršne oblike ravnanja kolektivni ali trajajoči prekršek, ne izpolnjuje zahteve po zadostni stopnji pravne varnosti. Poraja se nam dvom glede enake uporabe določb iz III. dela tega zakona, saj že iz same obrazložitve ne izhaja jasno, ali je v vseh primerih nedovršnega glagola dopustno uporabiti pravila o navideznem realnem steku (npr. tudi 97. člen predloga zakona vsebuje nedovršne oblike glagola, iz obrazložitve tega člena pa ne izhaja, da se globa v teh primerih lahko izreka na način, kot se odmerja v primeru kolektivnih prekrškov).

IV. DEL PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

Nova prehodna določba

Ne glede na to, da se predlaga brisanje 22. člena v celoti, pa v primeru, da v zakonu ostanejo določbe vezane na vodenje dnevnikov obdelave osebnih podatkov (revizijske sledi), ki so predlagane v 22. členu predloga zakona, predlagamo ustrezno prehodno določbo s katero se zamakne pričetek uporabe določb 22. člena za 4 leta, ki bi se glasila:

*»xx. člen
(prehodna določba glede vodenja dnevnikov)*

Določbe 22. člena tega zakona se začnejo uporabljati v štirih letih od uveljavitve tega zakona.«

Obrazložitev:

Z ustreznim prehodnim obdobjem, ki glede na pretekle izkušnje z uvajanjem tako kompleksnih in obsežnih sprememb ne more biti krajši kot 4 leta, se zavezancem omogoči ustrezno prilagoditev poslovanja, procesov in podpore. Opozarjamo, da navedene - obveznosti ni mogoče uvesti v splošnem 30 dnevnom roku, v katerem začne veljati zakon.

Predlagani rok je tudi skladen s primerljivim rokom opredeljenim v 113. členu osnutka predloga ZVOP2, ki znaša 4 leta.

S spoštovanjem,

Katja Mohar Bastar
Sekcija operaterjev za elektronske komunikacije

